

2.10. ÖNNUR MÁLEFNI

Samstarf við fulltrúa annarra ríkja.

Alþjóðavinnumálabíngið er meðal umfangsmeiri alþjóðabíngi sem haldin eru. Í þessari skýrslu kemur fram að þíngstörfum er fram haldið samftimis á allsherjarþíngi og í fjölmörgum þíngnefndum. Ljóst er að það er borin von fyrir litla sendinefnd eins og þá íslensku að fylgjast með öllu sem fram fer. Þess vegna skiptir samstarf við aðra miklu máli. Þar veða þíngst víkulegir samráðsfundir fulltrúa ríkisstjórna Norðurlandanna. Á þeim fer fram kynning á stöðu málefna í einstökum nefndum og lagt er á ráðin um sameiginlegt ræðuhald Norðurlandanna á allsherjarþínginu og í nefndum.

Annað atriði, sem er til þess fallið er létta sendinefndinni þíngstörfin, er samráðsfundur fulltrúa vestrænna iðnríkja (IMC). Þessir fundir eru haldnir daglega og á þeim er farið yfir þau málefni sem eru efst á baugi hverju sinni. Með þátttöku í þessum fundum má fá gott yfirlit yfir það sem er að gerast á þessu fjölmenna alþjóðabíngi. Fundirnir eru einnig góður vettvangur til að kynna tillögur sem fulltrúar einstakra ríkja ráðgera að flytja í þíngnefndum. Á þeim er einnig fjallað um mál sem eru til umfjöllunar í nefnd um framkvæmd alþjóðasambýkta, einkum ef þau snerta ríki sem eiga aðild að hópnum. Loks eru oft og tíðum tekin til umfjöllunar drög að ræðum sem fulltrúar einstakra ríkja hyggjast flytja, annaðhvort í eigin nafni eða fyrir hönd fleiri ríkja eða hópsins í heild.

Fylgiskjal I.**Samþykkt nr. 181, um einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur.**

Allsherjarþíng Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, sem kom saman til 85. þíngsetu sinnar í Genf 3. júní 1997 eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnumálastofnunar, tekur tillit til endurskoðaðrar Samþykktar um vinnumiðlunarskrifstofur sem taka laun fyrir störf sín, frá 1949, og

gerir sér grein fyrir mikilvægi sveigjanleika á vinnumörkuðum, og

minnst þess að Alþjóðavinnumálabíngið var þeirrar skoðunar í 81. þíngsetu sinni, 1994, að þíngið skyldi gera breytingar á endurskoðaðri Samþykkt um vinnumiðlunarskrifstofur sem taka laun fyrir störf sín, frá 1949, og

tekur tillit til þess að einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur starfa við allt aðrar aðstæður en þær sem voru ríkjandi þegar framangreind Samþykkt var gerð, og

viðurkennir það hlutverk sem einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur kunna að hafa með höndum á virkum vinnumarkaði, og

minnst þess að nauðsynlegt er að vernda starfsmenn fyrir misneytingu, og

viðurkennir þörfina fyrir að tryggja rétt til félagafrelsis og stuðla að gerð almennra kjarasamninga og þjóðfélagslegri umræðu sem nauðsynlegra þátta í virku samskiptakerfi aðila vinnumarkaðarins, og

tekur tillit til ákvæða Samþykktar um vinnumiðlunarþjónustu frá 1948, og

minnst ákvæða Samþykktar um nauðungarvinnu frá 1930, Samþykktar um félagafrelsi og verndun þess frá 1948, Samþykktar um beitingu grundvallarreglnanna um réttinn til að stofna félög og semja sameiginlega frá 1949, Samþykktar um mismunun (við ráðningu og störf) frá 1958, Samþykktar um stefnu í atvinnumálum frá 1964, Samþykktar um lágmarksaldur við vinnu frá 1973, Samþykktar um atvinnuuppbyggingu og vernd gegn atvinnuleysi

frá 1988, og ákvæða endurskoðaðrar Samþykktar um farandverkafólk um ráðningu og vinnumiðlun frá 1949 og viðbótarákvæða Samþykktar um farandverkamenn frá 1975, og hefur samþykkt tilteknar ábendingar um endurskoðun endurskoðaðrar Samþykktar um vinnumiðlunarskrifstofur sem taka laun fyrir störf sín, frá 1949, sem er fjórða mál á dagskrá þessa þings, og

þar eð þingið hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag, 19. júní 1997, svohljóðandi samþykkt sem nefna má Samþykkt um einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur frá 1997:

1. gr.

1. Í samþykkt þessari merkir hugtakið „einkarekin vinnumiðlunarskrifstofa“ sérhvern einstakling eða lögpersónu sem er óháð opinberum stjórnvöldum og veitir einn eða fleiri þætti eftirgreindrar þjónustu á vinnumarkaði:

a. þjónustu varðandi samanburð tilboða og umsókna um atvinnu án þess að eiga aðild að þeim atvinnutengslum sem af því kunna að leiða;

b. þjónustu sem er fólgin í því að ráða starfsmenn til vinnu í því skyni að þeir séu til reiðu fyrir þriðja aðila, sem kann að vera einstaklingur eða lögpersóna (hér eftir nefnt „fyrirtæki sem þjónustu nýtur“) sem felur þeim störf og hefur eftirlit með framkvæmd slíkra starfa;

c. aðra þjónustu í tengslum við atvinnuleit samkvæmt fyrirmælum hlutaðeigandi stjórnvalds í samráði við helstu samtök aðila vinnumarkaðarins, svo sem upplýsingagjöf sem er ekki fólgin í því að samhæfa tiltekin tilboð og umsóknir um vinnu.

2. Í samþykkt þessari merkir hugtakið „starfsmenn“ einnig þá sem eru að leita sér að vinnu.

3. Í samþykkt þessari merkir hugtakið „meðhöndlun persónulegra upplýsinga um starfsmenn“ öflun, varðveislu, dreifingu og hvers konar aðra notkun upplýsinga um tiltekinn starfsmann.

2. gr.

1. Samþykkt þessi á við um allar einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur.

2. Samþykkt þessi á við um alla flokka starfsmanna og allar atvinnugreinar. Hún á ekki við um ráðningu skipverja og vinnumiðlun þeim til handa.

3. Einn tilgangur samþykktar þessarar er að heimila rekstur einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa og stuðla að vernd starfsmanna sem notfæra sér þjónustu þeirra innan ramma ákvæða hennar.

4. Að höfðu samráði við helstu samtök aðila vinnumarkaðarins er aðildarríki heimilt:

a. að banna við sérstakar aðstæður einkareknum vinnumiðlunarskrifstofum að starfa í þágu tiltekinna hópa starfsmanna eða innan tiltekinna starfsgreina varðandi veitingu eins eða fleiri þátta þeirrar þjónustu sem tilgreind er í 1. mgr. 1. gr.;

b. að undanþiggja við sérstakar aðstæður starfsmenn í tilteknum starfsgreinum eða hluta tiltekinna starfsgreina gildissviði samþykktar þessarar eða tilteknum ákvæðum hennar, svo fremi hlutaðeigandi starfsmönnum sé tryggð viðunandi vernd með öðrum hætti.

5. Aðildarríki, sem staðfestir samþykkt þessa, skal tilgreina í skýrslum sínum samkvæmt 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnuálastofnunarinnar hvers konar bann eða undanþágur sem það nýtir sér samkvæmt 4. mgr. og tilgreina ástæður fyrir því.

3. gr.

1. Lagaleg staða einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa skal ákveðin í samræmi við lög og venjur hvers ríkis að höfðu samráði við helstu samtök aðila vinnumarkaðarins.

2. Aðildarríki skal ákveða þær aðstæður sem ríkja um rekstur einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa samkvæmt kerfi um heimildir eða löggildingu, nema um slíkt gildi aðrar reglur eða slíkt sé ákveðið í viðeigandi lögum og samkvæmt venju.

4. gr.

Gera skal ráðstafanir til að tryggja að þeim starfsmönnum sem vinnumiðlunarskrifstofur, sem veita þá þjónustu sem tilgreind er í 1. gr., ráða til starfa sé ekki meinað um rétt til félagafrelsis og rétt til að gera almenna kjarasamninga.

5. gr.

1. Í því skyni a stuðla að jöfnum tækifærum og meðferð varðandi aðgang að vinnu og tilteknum starfsgreinum ber aðildarríki að tryggja að einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur mismuni ekki starfsmönnum á grundvelli kynþáttar, litarháttar, kynferðis, trúarskoðana, stjórnmalaskoðana, þjóðernis, þjóðfélagsstéttar eða með öðrum hætti sem lög hvers aðildarríkis eða venjur ná til, svo sem vegna aldurs eða fötlunar.

2. 1. mgr. þessarar greinar má ekki framkvæma með þeim hætti að það komi í veg fyrir að einkareknum vinnumiðlunarskrifstofum sé kleift að veita sérhæfða þjónustu eða móta sérhannaðar áætlanir í því skyni að aðstoða þá sem helst standa höllum fæti í atvinnuleit.

6. gr.

Meðhöndlun persónulegra upplýsinga um starfsmenn á vegum einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa skal:

- a. vera með þeim hætti að vernda slíkar upplýsingar og fara með þær sem trúnaðarmál samkvæmt lögum og venjum hvers ríkis;
- b. takmörkuð við starfshæfni og starfsreynslu starfsmanna og aðrar viðeigandi upplýsingar.

7. gr.

1. Einkareknum vinnumiðlunarskrifstofum er ekki heimilt að krefja starfsmenn um þóknun eða kostnað að öllu eða nokkru leyti, hvorki beint né óbeint.

2. Að höfðu samráði við helstu samtök aðila vinnumarkaðarins er hlutaðeigandi stjórnvaldi heimilt, í þágu viðkomandi starfsmanna, að veita undanþágur frá ákvæðum 1. mgr. hér að framan varðandi tiltekna flokka starfsmanna, svo og hvað varðar tiltekna þjónustu sem einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur veita.

3. Aðildarríki, sem hefur heimilað undanþágur samkvæmt 2. mgr. hér að framan, skal í skýrslum sínum samkvæmt 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, gefa upplýsingar um slíkar undanþágur og tilgreina ástæður fyrir þeim.

8. gr.

1. Að höfðu samráði við helstu samtök aðila vinnumarkaðarins skal aðildarríki gera allar nauðsynlegar og viðeigandi ráðstafanir, bæði innan lögsagnarumdæmis síns og, þar sem það á við, í samvinnu við önnur aðildarríki, til að veita farandverkafólki viðeigandi vernd og koma í veg fyrir misneytingu þess farandverkafólks sem einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur hafa ráðið til starfa eða útvegað störf innan lögsagnarumdæmis þess. Þetta skal m.a. gert með lögum eða reglugerðum með refsiakvæðum, m.a. banni á starfsemi einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa sem gerast sekar um sviksamlega starfshætti og illa meðferð á farandverkafólki.

2. Nú eru starfsmenn ráðnir í einu ríki til starfa í öðru ríki og skulu viðkomandi ríki þá fluga gerð tvíhliða samninga til að koma í veg fyrir illa meðferð og sviksamlega starfshætti við ráðningu, vinnumiðlun og störf.

Aðildarríki ber að gera ráðstafanir til að tryggja að einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur hvorki noti né útvegi börn til starfa.

10. gr.

Hlutaðeigandi stjórnvald skal tryggja að fyrir hendi séu viðeigandi aðstæður og aðferðir með þátttöku helstu samtaka aðila vinnumarkaðarins, eftir því sem við verður komið, til að kanna kvartanir, meinta misneytingu og sviksamlegar starfsaðferðir af hálfu einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa.

11. gr.

Aðildarríki er skylt, samkvæmt landslögum og venjum, að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja viðeigandi vernd starfsmanna sem einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur ráða til vinnu, svo sem lýst er í b-lið 1. mgr. 1. gr. hér að framan, hvað varðar:

- a. félagafrelsi;
- b. gerð almennra kjarasamninga;
- c. lágmarkslaun;
- d. vinnutíma og aðrar vinnuaðstæður;
- e. lögbundnar almannatryggingabætur;
- f. aðgang að þjálfun;
- g. öryggi og heilbrigði við störf;
- h. bætur vegna vinnuslyss eða atvinnusjúkdóma;
- i. bætur vegna gjaldþrots og vernd krafna starfsmanna;
- j. mæðravernd og fæðingarstyrk, svo og foreldravernd og foreldrastyrk.

12. gr.

Aðildarríki ber að ákveða og úthluta, samkvæmt landslögum og venjum, hinum ýmsu hlutverkum einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa, sem veita þá þjónustu sem tilgreind er í b-lið 1. mgr. 1. gr., og fyrirtækja sem þjónustu njóta varðandi:

- a. gerð almennra kjarasamninga;
- b. lágmarkslaun;
- c. vinnutíma og aðrar vinnuaðstæður;
- d. lögbundnar almannatryggingabætur;
- e. aðgang að þjálfun;
- f. öryggi og heilbrigði við störf;
- g. bætur vegna vinnuslyss eða atvinnusjúkdóma;
- h. bætur vegna gjaldþrots og vernd krafna starfsmanna;
- i. mæðravernd og fæðingarstyrk, svo og foreldravernd og foreldrastyrk.

13. gr.

1. Aðildarríki er skylt, samkvæmt landslögum og venjum og að höfðu samráði við helstu samtök aðila vinnumarkaðarins, að móta, stofna til og endurskoða reglulega aðstæður í því skyni að stuðla að samstarfi opinberrar vinnumiðlunarþjónustu og einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa.

2. Þær aðstæður sem tilgreindar eru í 1. mgr. skulu byggjast á þeirri meginreglu að hið opinbera hafi endanlegt úrskurðarvald varðandi:

a. mótun vinnumarkaðsstefnu;

b. nýtingu og ráðstöfun opinbers fjár sem ætlað er til framkvæmdar slíkrar stefnu.

3. Einkareknum vinnumiðlunarskrifstofum er skylt, með þeim fresti sem hlutaðeigandi stjórnvald ákveður, að veita slíku stjórnvaldi þær upplýsingar sem það óskar eftir, að teknu tilliti til þess að slíkar upplýsingar kunna að vera trúnaðarmál:

a. til þess að gera hlutaðeigandi stjórnvaldi kleift að fylgjast með uppbyggingu og starfsemi einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa í samræmi við aðstæður og venjur í hverju landi;

b. í því skyni að taka saman staðtölur.

4. Hlutaðeigandi stjórnvaldi er skylt að taka saman slíkar upplýsingar og birtar þær opinberlega með reglulegu millibili.

14. gr.

1. Ákvæðum samþykktar þessarar skal hrundið í framkvæmd með lögum eða reglugerðum eða með öðrum hætti samkvæmt venjum í hverju landi, svo sem með dómsúrskurði, úrskurði gerðardóms eða almennum kjarasamningum.

2. Eftirlit og framkvæmd ákvæða, sem sett eru í því skyni að tryggja framkvæmd samþykktar þessarar, skal vera í höndum Vinnueftirlitsins eða annars hlutaðeigandi stjórnvalds.

3. Ef ákvæði samþykktar þessarar eru brotin skulu vera fyrir hendi viðeigandi úrræði, þar með talin refsíákvæði, og skal þeim beitt með virkum hætti.

15. gr.

Samþykkt þessi hefur ekki áhrif á hagstæðari ákvæði samkvæmt öðrum alþjóðlegum vinnumálasamþykktum varðandi starfsmenn sem einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur hafa ráðið til starfa eða miðlað vinnu.

16. gr.

Samþykkt þessi kemur í stað (endurskoðaðrar) Samþykktar um vinnumiðlunarskrifstofur sem taka laun fyrir störf sín, frá 1949, og Samþykktar um vinnumiðlunarskrifstofur sem taka laun fyrir störf sín, frá 1933.

17. gr.

Formlegar fullgildingar samþykktar þessarar skulu sendar forstjóra alþjóðavinnumála-skrifstofunnar til skrásetningar.

18. gr.

1. Samþykkt þessi skal einungis vera bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnumála-stofnunarinnar sem hafa látið forstjórann skrá fullgildingar sínar.

2. Samþykktin gengur í gildi 12 mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja hafa verið skráðar hjá forstjóranum.

3. Síðan gengur samþykktin í gildi að því er snertir hvert aðildarríki 12 mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

19. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að liðnum tíu árum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda forstjóra alþjóðavinnumála-

skrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrr en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.

2. Sérhvert aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í annað tíu ára tímabil, en getur síðan sagt henni upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

20. gr.

1. Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnumálastofnunarinnar skráningu allra fullgildinga og uppsagna sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.

2. Þegar forstjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar, sem honum berst, skal hann vekja athygli þeirra á því hvaða dag samþykktin gangi í gildi.

21. gr.

Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar, skv. 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna, allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

22. gr.

Þegar stjórnarnefnd alþjóðavinnumálaskrifstofunnar kann að álíta það nauðsynlegt skal hún leggja fyrir Alþjóðavinnuáæðingunni skýrslu um framkvæmd samþykktar þessarar og athuga jafnframt hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar.

23. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir samþykkt þessari að öllu eða nokkru leyti, og sú samþykkt mælir ekki fyrir um á annan veg, skal:

a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt *ipso jure* hafa í för með sér tafarlausa uppsögn samþykktar þessarar, þrátt fyrir ákvæði 19. gr. hér fyrir framan, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma þegar það gerist;

b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda samþykkt þessa eftir að hin nýja samþykkt hefur öðlast gildi.

2. Samþykkt þessi skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu hvað varðar form og efni í þeim aðildarríkjum sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

24. gr.

Enskur og franskur texti samþykktar þessarar eru jafngildir.

Fylgiskjal II.**Tillaga nr. 188, um einkareknar
vinnumiðlunarskrifstofur.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, sem kom saman til 85. þingsetu sinnar í Genf 3. júní 1997 eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnumálaskrifstofunnar,

hefur samþykkt tilteknar ábendingar um endurskoðun endurskoðaðrar Samþykktar um vinnumiðlunarskrifstofur sem taka laun fyrir störf sín, frá 1949, sem er fjórða mál á dagskrá þessa þings, og

þar eð þingið hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í formi tillögu sem kemur til viðbótar Samþykkt um einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur frá 1997,

samþykkir þingið í dag, 19. júní 1997, svohljóðandi tillögu sem nefna má Tillögu um einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur frá 1997:

I. ALMENN ÁKVÆÐI

1. Ákvæði þessarar tillögu koma til viðbótar ákvæðum Samþykktar um einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur frá 1997 (hér eftir nefnd „samþykktin“) og skyldi beitt ásamt þeim.

2. (1) Fulltrúar þriggja hlutaðeigandi aðila eða samtök aðila vinnumarkaðarins ættu að taka þátt í mótun og framkvæmd ákvæða til að stuðla að virkri beitingu samþykktarinnar.

(2) Þar sem það á við skyldu tæknilegir staðlar, viðmiðunarreglur, siðareglur, innra eftirlitskerfi eða önnur úrræði sem samrýmast venjum í hverju ríki koma til viðbótar landslögum og reglugerðum um einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur.

3. Aðildarríkin skyldu, eftir því sem kann að vera viðeigandi og framkvæmanlegt, skiptast á upplýsingum og reynslu um framlög einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa til framdráttar vinnumarkaðnum og tilkynna slíkt alþjóðavinnumálaskrifstofunni.

II. VERND STARFSMANNA

4. Aðildarríkin skyldu gera allar nauðsynlegar og viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir og hindra ósiðlega starfshætti af hálfu einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa. Slíkar ráðstafanir kunna að vera fólgnar í lögum eða reglugerðum sem innihalda refsíákvæði, m.a. þar sem lagt er bann við því að einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur viðhafi ósiðlega starfshætti.

5. Starfsmenn, sem einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur ráða til starfa samkvæmt skilgreiningu í b-lið 1. mgr. 1 gr. samþykktarinnar skyldu, þar sem það á við, fá í hendur skriflegan samning þar sem tilgreind eru kjör þeirra og ráðningarskilmálar. Lágmarksskilyrði ætti að vera að slíkir starfsmenn fái vitneskju um ráðningarskilmála sína áður en þeir hefja störf.

6. Einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur skyldu ekki útvega atvinnurekanda starfsmenn í stað starfsmanna sem eru í verkfalli.

7. Hlutaðeigandi stjórnvald skyldi berjast gegn ósanngjörnum starfsháttum við auglýsingar og villandi auglýsingum, þar með töldum auglýsingum um störf sem eru ekki fyrir hendi.

8. Einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur skyldu:

a. ekki vísitandi ráða til starfa eða útvega starfsmönnum störf sem hafa í för með sér óviðunandi hættu eða þar sem þeir kunna að verða fyrir illri meðferð eða hvers konar mismunun;

b. kynna farandverkamönnum, á þeirra eigin tungumáli ef því verður við komið eða á tungumáli sem þeir kunna, eðli starfs þess sem í boði er, svo og hver kjörin og ráðningarskilmálarnir eru.

9. Einkareknum vinnumiðlunarskrifstofum skyldi bannað, eða komið í veg fyrir slíkt með öðrum hætti, að semja og birta auglýsingar um laus störf eða atvinnutilboð með þeim hætti sem beint eða óbeint leiðir til mismununar á grundvelli kynþáttar, litarháttar, kynferðis, aldurs, trúarskoðana, stjórnmálaskoðana, þjóðernis, þjóðfélagsstéttar, ættkvíslar, fötlunar, hjúskaparstöðu, fjölskyldustöðu, kynhneigðar eða aðildar að stéttarfélagi.

10. Einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur skyldu hvattar til að stuðla að jafnrétti til starfa með því að beita jákvæðri mismunun.

11. Einkareknum vinnumiðlunarskrifstofum skyldi bannað að hafa í skráum sínum eða listum persónulegar upplýsingar sem ekki er þörf fyrir við mat á færni umsækjenda til þeirra starfa sem koma eða kunna að koma til greina fyrir þá.

12. (1) Einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur skyldu aðeins varðveita persónulegar upplýsingar um starfsmann á meðan slíkt er réttlæt看legt í þeim tilgangi sem þeirra var aflað eða á meðan starfsmaður óskar eftir að vera á lista yfir þá sem koma hugsanlega til greina til starfa.

(2) Ráðstafanir skyldu gerðar til að tryggja að sérhver starfsmaður hafi aðgang að öllum persónulegum upplýsingum um sig eins og þær eru skráðar í sjálfvirkum kerfum eða raf-eindakerfum eða handunnum skráum. Í slíkum ráðstöfunum skyldi vera fölginn réttur sérhvers starfsmanns til að fá í hendur og skoða eintak af slíkum upplýsingum og réttur til að krefjast þess að röngum eða ófullkomnum upplýsingum verði eytt eða þær leiðréttar.

(3) Einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur skyldu ekki krefjast, viðhalda eða nota upplýsingar um heilsu starfsmanns eða nota slíkar upplýsingar til að ákvarða færni starfsmanns til starfa nema slíks sé beinlínis krafist vegna tiltekins starfs og hlutaðeigandi starfsmaður hafi heimilað það sérstaklega.

13. Einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur og hlutaðeigandi stjórnvald skyldu gera ráðstafanir til að stuðla að eðlilegum, sanngjörnum og virkum aðferðum til að velja á milli starfsmanna.

14. Einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur skyldu hafa á að skipa starfsfólki sem hefur öðlast menntun og þjálfun við hæfi.

15. Með hliðsjón af þeim réttindum og skyldum sem fyrir er mælt í landslögum varðandi uppsögn starfssamninga skyldu einkareknar vinnumiðlunarskrifstofur sem veita þá þjónustu sem tilgreind er í b-lið 1. mgr. 1. gr. samþykktarinnar:

a. ekki koma í veg fyrir að fyrirtæki sem þjónustu nýtur ráði til starfa starfsmann þeirrar vinnumiðlunarskrifstofu sem hefur með mál þess að gera;

b. ekki takmarka möguleika starfsmanns til að flytjast á milli starfa;

c. ekki beita starfsmann refsingum fyrir að þiggja starf hjá öðru fyrirtæki.

III. TENGLI MILLI OPINBERRA VINNUMIÐLUNARSKRIFSTOFA OG EINKAREKINNA VINNUMIÐLUNARSKRIFSTOFA

16. Hvatt skyldi til samvinnu milli opinberra vinnumiðlunarskrifstofa og einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa varðandi framkvæmd opinberrar stefnu um skipulagningu vinnu-markaðarins; í þessu skyni er heimilt að stofna nefndir sem í sitja fulltrúar opinberra vinnumiðlunarskrifstofa, fulltrúar einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa og fulltrúar aðila vinnu-markaðarins.

17. Ráðstafanir til að stuðla að samvinnu opinberra vinnumiðlunarskrifstofa og einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa gætu m.a. verið fólgnar í því:

- a. að skiptast á upplýsingum og nota sams konar orðfæri í því skyni að auka skilning á starfsháttum vinnumarkaðarins;
- b. að skiptast á upplýsingum um laus störf;
- d. að standa fyrir sameiginlegum verkefnum, t.d. á sviði þjálfunar;
- e. að koma á samningum milli opinberra vinnumiðlunarskrifstofa og einkarekinna vinnumiðlunarskrifstofa um framkvæmd tiltekinna verkefna, t.d. um aðlögun þeirra sem hafa verið atvinnulausir lengi;
- f. að þjálfa starfsmenn;
- g. að hafa reglulegt samráð í því skyni að bæta starfshætti.

Fylgiskjal III.

GERÐ UM BREYTINGU Á STOFNSKRÁ ALÞJÓÐAVINNUMÁLASTOFNUNARINNAR

Allsherjarþing Alþjóðavinnumálastofnunarinnar kom saman til 85. þingsetu sinnar í Genf 3. júní 1997 eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnumálaskrifstofunnar, og

þar eð þingið hefur samþykkt breytingu á stofnskrá Alþjóðavinnumálastofnunarinnar, sem er hluti af 7. máli á dagskrá þessa þings,

samþykkir þingið í dag, 19. júní 1997, eftirfarandi gerð um breytingu á stofnskrá Alþjóðavinnumálastofnunarinnar sem nefna má gerð um breytingu á stofnskrá Alþjóðavinnumálastofnunarinnar:

1. gr.

Frá þeim degi þegar þessi gerð um breytingu tekur gildi skal breyta 19. gr. stofnskrár Alþjóðavinnumálastofnunarinnar með því að bæta eftirfarandi nýrri málsgrein á eftir 8. mgr.:

„9. Samkvæmt tillögu stjórnarnefndarinnar getur þingið með $\frac{2}{3}$ hlutum greiddra atkvæða þingfulltrúa ógilt sérhverja þá alþjóðasamþykkt sem sem samþykkt hefur verið samkvæmt ákvæðum þessarar greinar ef í ljós kemur að samþykktin hefur engan tilgang lengur eða kemur ekki lengur að gagni við að ná markmiðum stofnunarinnar.“

2. gr.

Forseti þingsins og framkvæmdastjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skulu staðfesta gerðina um breytinguna. Annað eintakið skal varðveitt í skjalasafni Alþjóðavinnumálastofnunarinnar en hitt skal sent aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til skráningar skv. 102. gr. stofnskrár Sameinuðu þjóðanna. Framkvæmdastjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar sendir staðfest afrit af gerðinni til allra aðildarríkja Alþjóðavinnumálastofnunarinnar.

3. gr.

1. Formlegar fullgildingar eða viðurkenningar á þessari gerð um breytingu skulu sendar forstjóra alþjóðavinnumálaskrifstofunnar, en hann tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar um móttöku þeirra.